

S A M O R Z Ą D

POWIATU BĘDZIŃSKIEGO

Prenumerata kwartalna:

1 złoty polski — frank złoty

numer pojedynczy 40 groszy.

Ogłoszenia zwykłe za tekstem

Cała strona 80 zł. p. 1/2 strony 40 zł. p.

1/4 strony 20 zł. p. 1/8 strony 10 zł. p.

drobne ogłosz. po 3 grosze za wyraz.

ORGAN URZĘDOWY POWIATOWEGO ZWIĄZKU KOMUNALNEGO POWIATU BĘDZIŃSKIEGO

Nr. 10

Będzin, dnia 1 września 1924 roku.

Rok 1

Treść numeru: DZIAŁ URZĘDOWY: 1) Wyciąg z protokołu Wydz. Powiat. 205 i 206. -- 2) Okólnik Nr. 154 i 169 państwowych obowiązujące od 22-go sierpnia r. b. -- 3) Uczmy się ogrodnictwa. -- 4) Pryszyca. -- 5) Normy djct urzędniów -- 6) Tabela przedmiotów zbytku w gminach pow. Będzińskiego. -- 7) Kobieta a samorząd. -- 8) Pożarnictwo w szkołach powszechnych. -- 9) Pożary w pow. Będzińskim. -- 10) Zachorowania i zgony na choroby zakaźne. -- 11) Komu wolno wyjechać za granicę. -- 12) Procentowe obliczenie dodatku na mieszkanie. -- 13) Kronika -- 14) Ogłoszenia.

DZIAŁ URZĘDOWY

WYCIĄG

z protokołu 205-go posiedzenia Wydziału Powiatowego z dnia 26 lipca 1924 r. w Będzinie.

Uchwalono:

1) jedno stypendjum dla Młodzieży Akademickiej w wysokości 750 zł. z tem zestrzeżeniem, że korzystającym ze stypendjum będzie mieszkaniec powiatu Będzińskiego, polak, wyznania rzymsko-katolickiego.

2) powołać tymczasową Komisję techniczno-weterynaryjną i powierzyć jej przeprowadzenie na terenie Pow. Związku Komunalnego oględzin rzeźni, zwierząt domowych i ptactwa, jatek, wędliniarni, warsztatów masarskich, targowic zwierzęcych, rakarni, grzebowisk, składów skór surowych, kościarni, garbarni, stajen hotelowych, stajen handlowych koniami i innych urządzeń, oraz przedsiębiorstw nad któremi nadzór sanitarny należy do służby weterynaryjnej.

W myśl reskryptu Pana Wojewody Kieleckiego z dnia 16-go lipca r. b. do wymienionej Komisji Wydział Powiatowy wydelegował:

- 1) Członka Wydz. Powiatowego Piotra Witka
- 2) Sejmikowego Lekarza Weterynaryjnego
- 3) Technika budowlanego

oraz zaproszono:

- 4) Przedstawiciela Starostwa
- 5) " Policji Państwowej
- 6) " odnośnego przemysłu lub rzemiosła.

3) W związku z uchwałą Wydz. Powiatowego z dn. 19 lipca r. b. uchwalono wystąpić na posiedzenie Sejmiku Powiatowego z następującym wnioskiem:

„Celem natychmiastowego uruchomienia kredytów na przeprowadzenie przewidzianych w budżecie roku bieżącego robót inwestycyjnych, przy których to robotach mają znaleźć zajęcie bezrobotni, Sejmik Powiatu Będzińskiego uchwała zaciągnąć u Skarbu Państwa bezprocentową pożyczkę krótkoterminową w wysokości 250,000 zł. Pożyczka ta zostanie zwrócona Skarbowi Państwa przez potrącenie należnych Sejmikowi dodatków do podatków i opłat państwowych, a w szczególności dodatków do państwowego podatku gruntowego, przemysłowego, tudzież z 30 proc. udziału w państwowym podatku dochodowym.

Równocześnie Sejmik Powiatu Będzińskiego zobowiązuje się uzyskaną na podstawie niniejszej uchwały pożyczkę zużyć tylko na przeprowadzenie robót inwestycyjnych, oraz zając przy tychże robotach w miarę możliwości wyłącznie bezrobotnych, tudzież zgadza się na potrącenie przez Kasy Skarbowe płynnych kwot ze źródeł wyliczonych w niniejszej uchwale, a to aż do chwili zupełnego umorzenia zaciągniętej pożyczki“.

4) zatwierdzić statut o specjalnych opłatach drogowych uchwalony przez Zebranie Gminne gminy Niwka w dniu 6. VII. 1924 r. a nadesłany przy sprawozdaniu Urzędu Gminnego w dniu 12. VII. 1924 r. Nr. 2491.

Przyjęto do wiadomości:

5) Uchwałę Rady Miejskiej m. Czeladzi z dn. 17. VII. r. b. nadesłaną przy sprawozdaniu z dn. 18. VII. r. b. Nr. 5630 w sprawie ustalenia taksy drożkarskiej na odcinku Czeladź — Będzin.

6) Uchwałę Rady Miejskiej m. Czeladzi z dn. 17. VII. r. b. nadesłaną przy sprawozdaniu z dn. 18. VII. r. b. Nr. 5630. w sprawie pobicia opłat od zatwierdzonych planów budowy i wydawania pozwoleń na budowę.

206 go posiedzenia Wydziału Powiatowego z dnia 7 sierpnia 1924 r.

Uchwalono:

1) W sprawie lekarskiej nad szkołami powszechnymi, zawiadomić Województwo, że opiekę lekarską nad szkołami powszechnymi sprawuje Sejmikowy lekarz okręgowy.

2) anulować uchwałę Wydziału Powiatowego z dn. 26 lipca r. b. w sprawie powołania Komisji do dokonania rewizji sanitarnych zakładów wymienionych w okólniku Województwa Kieleckiego z dn. 16. VII. 24 r. oraz złożyć Województwu w tej sprawie sprawozdanie

Okólnik Nr. 154.

Będzin, dnia 5 sierpnia 1924 r.

Do

Wszystkich Urzędów Gminnych i m. Czeladzi

w pow. Będzińskim

Wydział Powiatowy
Sejmiku Będzińskiego

L. 13924/I/24.

Przed dokonaniem podziału zapomogi przewidzianej w budżecie Sejmiku Powiatowego na rok 1923-ci dla ochotniczych straży ogniowych, Wydział Powiatowy postanowił uprzedzić zlustrować strażę, zbadać na miejscu stan materialny, potrzeby i t. p. danej straży.

W tym też celu i w myśl uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 19 lipca r. b., instruktor pożarniczy p. Wochtmann, dokona z ramienia Wydziału Powiatowego w najbliższych dniach lustracji tamt. straży dla przedstawienia odnośnych wniosków.

O niniejszem zarządzeniu polecam niezwłocznie powiadomić tamt. strażę ogniową.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta: wz. (—) KOWALSKI.

Okólnik Nr. 166.

Będzin, dn. 30/8. 1924 r.

Do

wszystkich urzędów gminnych i Magistratu m. Czeladzi.

Wydział Powiatowy
Sejmiku Będzińskiego

L. 14433/24.

W sprawie zapewnienia funduszy na rzeczowe potrzeby szkół powszechnych.

Na podstawie reskryptu Pana Wojewody Kieleckiego z dnia 6 sierpnia 1924 r. L. Dz. 2673/I-VI i wobec ciągłych skarg ze strony Dozorów Szkolnych, jak również ze sfer nauczycielskich, że urzędy gminne nie realizują odnośnym Dozorom szkolnym kwot przy-

padających im na podstawie zatwierdzonych budżetów, co może łatwo spowodować opóźnienie roku szkolnego i musiałyby się najbardziej odbić na wydajność nauczania, dzieciom zaś będącym w wieku szkolnym, uniemożliwiłyby wypełnienie ich obowiązku.

Celem przeciwdziałania wspomnianej ewentualności, polecam zwrócić specjalną uwagę na poruszoną w niniejszem kwestję, oraz pp. wójtowie (burmistrz) dołożą wszelkich starań dla pomyślnego jej rozwiązania.

W szczególności polecam, wobec zbliżającego się terminu rozpoczęcia nowego roku szkolnego poczynić natychmiastowe starania o zabezpieczenie potrzebnych funduszy dla Dozorów Szkolnych.

Za ścisłe wykonanie powyższego czynię pp. wójtów (burmistrza) i pisarzy osobiście odpowiedzialnymi.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta: (—) A. TRZCIŃSKI.

Uczmy się ogrodnictwa.

Celem i zadaniem każdego człowieka jest poznanie i należyte wykorzystanie otaczającego go świata.

Nauka przyrody posiada niezliczone rozgałęzienia, a jednym najważniejszym z nich to nauka o roślinach.

Poznanie świata roślinnego i zwierzęcego, wykorzystanie go przez człowieka dla celów praktycznych, stanowi rozległy dział nauki, to rolnictwo.

Dział ten jest tak obszerny, który rozpada się na wiele mniejszych poddziałów, z pomiędzy których jedno z pierwszych miejsc zajmuje t. zw. ogrodnictwo, tak w wielu okolicach naszego powiatu niedoceniane należyście.

Stać się jednak może bardzo poważnym źródłem dochodu, jeśli ogrodnictwo traktowanem będzie ze znajomością rzeczy i z pewnym nakładem własnej pracy i zachodu.

Już w czasach dawniejszych ogrodnictwo było ludziom znane i stanowiło dla niejednego narodu podstawę gospodarczego istnienia.

Ogrodnictwo było rozpowszechnione wśród narodów starożytnego Wschodu, skąd przeszło do narodów Europy.

U współczesnych narodów jest bardzo ważną gałęzią rolnictwa. Największe zastosowanie znalazło ogrodnictwo w Niemczech, gdzie jedna tylko Wirtembergja posiada ponad 15 milionów drzew owocowych i stanowi źródło zaopatrywania nie tylko Niemiec, lecz i innych krajów.

Ogrodnictwo było w nadzwyczajnym poszanowaniu już od dawniejszych czasów, świadczy o tem ta okoliczność, że publiczną ochronę drzew przepisywało prawo. Wszelkie wykroczenia przeciw tym przepisom, karano częstokroć bardzo surowo.

Przepisy podobne wydał dla żydów Mojżesz, w starożytnym Rzymie karano szkodników drzew

owocowych i złodziei owoców śmiercią, a nawet w czasach już o wiele późniejszych, w średniowieczu, ucinano prawą rękę tym, którzy ścinali niepotrzebnie drzewa owocowe, to też już wiele państw starożytnych wyglądało jak wielkie ogrody, a owoce były codziennym pokarmem. Niektóre drzewa szlachetniejsze poświęcano bogom, a sami panujący oddawali się z zamiłowaniem ogrodnictwu.

Sposób uszlachetniania drzew przez okulizowanie znano już na 500 lat przed Narodz. Chrystusa.

Król Perski Cyrus wydał rozporządzenie, aby drogi pomiędzy miastami obsadzać drzewami owocowymi. W dawnej Polsce ogrodnictwo nie było po macoszemu traktowane, królowie i możni panowie zakładali ogrody, które często sami dozorowali.

O rozwoju ogrodnictwa u nas w dawniejszych czasach świadczy wiele nazw miejscowości, jak: Jabłonków, Gruszów i inne, mówią one wyraźnie o zajęciu dawnych ich mieszkańców, pochodzą bowiem od drzew i krzewów, które tam uprawiano.

Nazwa włoszczyzny utrzymała się do dziś dnia dla tych jarzyn, które do nas wraz z królową Boną przywędrowały z Włoch.

Król Sobieski własnoręcznie sadił i szczepił drzewka w chwilach wolnych. Dawny Kraków okalały już ogrody, umieszczone pomiędzy obronnym podwójnym jego murem.

Na wzór dawnej Brandenburgji, w niektórych okolicach naszego kraju istniał zwyczaj, uprawniony później przepisem, który obowiązywał parę nowożeńców do własnoręcznego zasadzenia 6 drzewek owocowych. Miejscowości takie posiadały wspaniałe sady i doborowy owoc.

Zaprowadzenie tego przepisu w całej Polsce od razu podniósł stan naszego sadownictwa. Po utracie niepodległego bytu, stan sadownictwa który wróżył najlepsze nadzieje, znacznie podupadł, chociaż praca nie ustawała w tym kierunku, nie wystarczała jednak zapotrzebowaniu i z tego powodu miliony wydawano na owoce sprowadzane z zagranicy.

Pod względem pielęgnowania drzew owocowych, najlepiej przedstawia się dawny zabór pruski, który przez dłuższy czas znajdował się pod wpływem niemieckich przepisów i zwyczajów, reszta zaś kraju przeważnie znajduje się pod tym względem w zaniedbaniu.

Podczas gdy w innych krajach ogromne przestrzenie ziemi zajęte są pod sady i ogrody, u nas gdzieś tam sterczy kilka lichych, nieopatrzonych drzewek owocowych obok zagród włościańskich.

Dziwna u nas pod tym względem panuje niechęć lub lenistwo, jakby ten dział rolnictwa był zbyt małoistnym i niekorzystnym, a wiemy przecież iż gospodarzom posiadającym ogrody z drzewami owocowymi dzieje się o wiele lepiej, trud i nakład przez nich włożony z dużym wraca zyskiem.

Ospalność w tej dziedzinie i zaniedbanie tej ważnej pracy winna być przerwana.

Nie mogą pozostawać niewykorzystanymi całe działy pracy ludzkiej, nie może nas cechować marwota, niezaradność i nieróbstwo.

Bardzo wiele w tym kierunku zdziałać winna nasza młodzież tłumnie dążąc do zakładów ogrodni-

czych, gromadzić i rozszerzać zasób wiadomości, by tem użyteczniej służyć sobie i krajowi.

Jeśli starsi nie poczuwają się do tego obowiązku, winna to uczynić młodzież.

Ogrodnictwo stać się może jednym z najważniejszych źródeł bogactwa kraju, albowiem doświadczenie jak również obliczenia prowadzone przez ludzi uczonych wykazały, że sadownictwo najlepsze w rolnictwie daje zyski. O zbyt produktów nie ma obawy, gdyż popyt wzrasta.

Zapewne brakuje jeszcze do pewnego stopnia szkółek drzew szlachetnych, spodziewamy się jednak, że pokryją one w krótkim czasie kraj nasz gęstą siecią, jeżeli zainteresowanie w tym kierunku wzrośnie.

O to winny się zatroszczyć organizacje rolnicze, samorządy powiatowe i gminne, aby ułatwić pracę uświadomionym już ogrodnikom i zachęcić innych do tej pracy.

Ważną też sprawą jest obsadzanie dróg drzewami owocowymi, co u nas, w powiecie Będzińskim częściowo co rok się skutecznia biorąc pod uwagę, na korzyści jakie w przyszłości mieć będzie można jak również i to, że przyczyni się do podniesienia kultury tutejszych mieszkańców.

Przykładem to będzie dla okolicznych włościan, przyczyni się do szanowania obcych sadów i drzew, posiadając jednocześnie ogromne znaczenie wychowawcze, przyzwyczajają do zbiorowych wysiłków, uczy, że nietylko o sobie powinien dbać człowiek, ale myśleć o tem, co dla ogólnego dobra należy uczynić.

Jednym z najważniejszych zadań, to zmieniać wygląd naszych wsi, niech toną one w najbliższej przyszłości w powodzi sadów owocowych i ogrodów warzywnych.

By to zadanie wypełnić, samorządy winny pomyśleć o specjalnych kursach ogrodniczych, winny pamiętać o ogrodnictwie w swej pracy oświatowej.

MER.

Przyczycza.

Przyczycza, czyli pospolicie zwana przez Judzi, pyskówka, jest to choroba, której ulegają wszystkie przeżuwacze i świnie. Przenosi się ona niezmiernie łatwo, a powstaje tylko wskutek zarażenia. Poznać ją można po tworzeniu się pęcherzy i wrzodów na błonie śluzowej pyska i na skórze korony racic, tudzież szpary międzyracicowej.

U owiec, kóz i świń choroba ta pojawia się głównie jako choroba racic, u bydła rogatego, jako choroba pyska i racic. Objawy przyczyczy są następujące: błona śluzowa pyska jest obrzmiała, pokryta śluzem lepkiem, ciągnącym się w nitki. Przy samowolnym otwieraniu pyska słyszy się często u bydła rogatego uderzające mlaskanie. Chęć do jadła i przeżuwanie ustaje zazwyczaj, a wydzielanie mleka u krów zmniejsza się.

Na bezzębnym brzegu szczęki górnej, na końcu języka, na błonie śluzowej warg i innych części pyska u przeżuwaczy, a u świń na ryju, tworzą się pęcherze,

napełnione płynem z początku jasnym, później mętniejącym. Pęcherze następnie pękają i zostawiają miejsca zaczerwienione, pozbawione nabłonka. Miejsca te w dalszym ciągu pokrywają się powoli nabłonkiem, względnie goją się.

Przyjmowanie paszy suchej i jej żucie jest utrudnione, zwłaszcza, aż do chwili utworzenia się wrzodów. Wysypka podobna do wysypki w pysku pojawia się u krów także często na wymionach. Ciepłota racic jest podwyższona, czułość na koronie i w szparze międzyracicowej wzrasta, na mocno zaczerwienionej skórze tej części występują, podobnie jak w pysku, pęcherze, które wnet pękają, pozostawiając obnażone z naskórka miejsce.

Zwierzęta chodzą sztywnie, stanie sprawia im ból, leżą wiele i mogą jedynie z trudnością poruszyć się z miejsca.

U świń zapalenie rozszerza się niekiedy od racicy aż ponad pięcinę; w nierzadkich wypadkach następuje rozluźnienie i wyrzucie racic, zwłaszcza u świń podłożnych.

Leczenie zwierząt, dotkniętych pryszczycą jest więcej djetetyczne, polegające na odpowiednim żywieniu zwierzęcia, a mianowicie: chorym zwierzętom należy dawać po większej części zieloną paszę, a o ile choroba ma miejsce w porze zimowej, dobre i delikatne siano; następnie dawać często czystą wodę, a nadewszystko mieć pieczę, by obora, w której znajdują się chore zwierzęta, była często przewietrzana, znajdowała się stale w należytej czystości i aby zwierzęta miały pod sobą zawsze suchą podściółkę.

Co się tyczy właściwych leków przy pryszczycy, to wrzody na błonie śluzowej pyska leczy różnymi dezynfekcyjnymi środkami, jak na przykład roztworem kreoliny, lizolem i innymi, którymi smarują wrzody na błonie śluzowej pyska. Również rany w szparach międzyracicowych leczą roztworem kreoliny, lizolu, karbolu dziegciu. Jeżeli jest i jednocześnie zapalenie wymion, to należy wcierać w nie masę kreolinową, lub kamforową.

Sposób zarażenia się pryszczycy bywa albo wprost, albo pośrednio. Wprost zarażają się zwierzęta przez wzajemne oblizywanie się, a także przez wymię i mleko, co ma miejsce u cieląt. Pośrednio zarażają się zwierzęta przez nawóz z chorych zwierząt, na ogólnych pastwiskach; przy ogólnych wiejskich stajniach podczas pojenia, na jarmarkach, jak również przenoszą zarazę służba i handlarze bydła i trzody.

Ze względu na to, że przy pryszczycy, z powodu wychudnięcia zwierzęcia i dużego spadku mleka u krów, właściciele zwierząt ponoszą duże straty, należy się wystrzegać tych wszystkich przyczyn, sprzyjających zarażeniu się zwierząt i rozszerzaniu się zarazy.

Jeżeli w gospodarstwie znajduje się kilka lub więcej sztuk zwierząt, podlegających zarazie pryszczycy, a tylko jedna lub kilka sztuk zapadło na pryszczycę, właściciel zaś, z powodu braku miejsca, nie może oddzielić zdrowych sztuk od chorych, to aby choroba w całej oborze przeszła mniej więcej jednocześnie, wskazaniem jest zarażenie zdrowych sztuk od chorych w ten sposób, że śliną chorego zwierzęcia należy potrzeć błonę śluzową pyska zdrowego zwierzęcia. W ten sposób choroba przebiega mniej więcej jednocześnie w całej oborze, przez co właściciela

straty są daleko mniejsze, niż w wypadku, gdy, podczas kończenia się choroby u jednego zwierzęcia zaczyna się ona u drugiego.

W oborach, w których panuje pryszczycą, należy zrobić ściśle odkażenie obory, to jest oczyszczenie, przez przynajmniej dwukrotne wybielenie mlekiem wapiennym całej obory i wyszorowanie wszystkich sprzętów w oborze roztworem kreoliny lub gorącym ługiem. Nawóz uprzednio winien być również wywieziony w pole.

Przy pojawieniu się pryszczycy właściciel zwierząt winien o tem donieść natychmiast zwierzchności gminnej, która ze swej strony zawiadamia o tem niezwłocznie powiatowego lekarza weterynaryjnego, do wskazówek którego należy się ściśle stosować.

Dr. Schönborn

Pow. Lekarz Weterynarii.

■ ■ ■ ■ ■

Normy djet urzędników państwowych obowiązujące od 22 sierpnia 1924 r. stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 15. VII. 24 r. Dz. U. R. P. No. 72/24

Stopień służbowy lub płaca	Do miejscowości bez st. kolejowej	Do miejscowości ze st. kolejową	Wysokość djet w/g t. i. nożnej 0.35 zł.		U W A G I
	Punktów				
I	65	73	22.75	25.55	
II	65	73	22.75	25.55	
III	50	58	17.50	20.30	Bilet kolejowy
IV	50	58	17.50	20.30	I-ej klasy
V	40	46	14.00	16.10	
VI	32	38	11.20	13.30	
VII	28	34	9.80	11.90	Bilet kolejowy
VIII	24	30	8.40	10.50	II-ej klasy
IX	22	28	7.70	9.80	
X	18	22	6.30	7.70	
XI	18	22	6.30	7.70	
XII	18	22	6.30	7.70	
XIII	12	16	4.20	5.60	
XIV	12	16	4.20	5.60	Bilet kolejowy
XV	12	16	4.20	5.60	III-ej klasy
XVI	12	16	4.02	5.60	

Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawiane w terminie 8 dni po ukończeniu podróży służbowej. Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów.

Jednostką obliczenia djet jest 24 godzinny okres czasu od chwili wyjazdu z miejsca służbowego do chwili powrotu.

Za krótszy przeciąg czasu niż 24 godzin, wypłaca się połowę djetu, jeżeli czynność służbowa wraz z podróżą nie odbywała się co najmniej 6 godzin między 21 a 6 godziną.

O ile czynność służbowa nie trwała 6 godzin nie należy się liczyć djet.

T A B E L A

przedmiotów ZBYTKU w Gminach pow. Będzińskiego w/g stanu 1 VII 1924 r. podlegających opodatkowaniu na rzecz Pow. Związku Komunalnego pow. Będzińskiego w/g statutu uchwalonego na pos. sejmiku w dniu 10 XII 1923 r. i zatwierdzonego resk. Min. Spr. Wewnętrznych z dn. 30 IV 1924 N. S. Z. 2429/24.

Nr. porządkowy	Gmina	Karty	Powozy	Wolany	Rowery	Motocykle	Samochody osob.	Planina	Fortepiany	Billardy	Koni wierzch.	Psy myśliwskie	Psy pokojowe
1	Bobrowniki	2	8	3	190	—	5	1	2	—	1	10	8
2	Choroń	—	—	1	8	—	—	2	2	—	—	2	4
3	Czeladź	4	2	4	230	4	26	25	18	1	—	5	66
4	Grodziec	1	17	4	48	—	10	1	3	4	1	—	13
5	Koziegłowy	—	—	—	31	1	—	1	2	—	—	—	—
6	Koziegłówki	—	1	2	14	1	—	—	—	—	—	—	—
7	Kromolów	—	—	—	12	—	—	—	1	—	—	—	3
8	Łagisza	—	2	6	30	—	—	1	1	—	—	—	12
9	Łosień	—	—	—	14	—	—	—	1	—	—	—	—
10	Mierzęcice	—	—	—	31	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Mrzygłód	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Niwka	1	11	—	115	3	2	10	5	2	—	—	48
13	Niegowa	—	1	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—
14	Ożarówce	—	—	—	51	—	—	—	—	—	—	—	—
15	Olkusko-Siewierska	2	25	23	134	2	10	18	25	10	—	15	23
16	Pińczycze	1	1	—	16	—	1	2	3	1	—	2	7
17	Poręba	1	1	2	14	—	1	1	1	—	—	—	—
18	Rokitno Szlacheckie	—	5	1	3	—	—	6	4	—	—	1	1
19	Rudnik Wielki	—	—	—	24	—	—	—	—	—	—	2	1
20	Siewierz	—	—	—	26	—	—	1	2	—	—	—	4
21	Włodowice	—	2	—	10	—	—	—	1	—	—	2	—
22	Wojkowice Kościelne	1	3	—	23	—	—	2	6	—	—	1	2
23	Zagórze	1	16	1	48	—	1	5	5	1	—	2	12
24	Żarki	—	1	1	37	—	1	7	5	—	—	1	—
	Ogółem	14	118	44	1109	11	57	84	88	19	2	43	204

J. Babiarz.

M. Holder-Eggerowa, postanka na Sejm.

Kobieta a Samorząd.

Radosna, a tak upragniona chwila odzyskania naszej niepodległości państwowej zastała nas w znacznej mierze nieprzygotowanych do objęcia wszystkich dziedzin naszego życia silną i sprężystą dłońią, do ujęcia całej gospodarki państwowej we właściwe karby organizacyjne życia publicznego.

Składały się na to: 1) brak odpowiednio przygotowanych sił fachowych urzędniczych, będących podczas rządów zaborczych we wszystkich dzielnicach elementem obcym, 2) zniszczenia wojenne i wytrącenie całego życia z normalnego biegu na skutek długotrwałych walk, toczących się na ziemiach polskich. Cóż więc dziwnego, że w tych warunkach rozpoczęta praca nad organizacją administracji państwowej, życia samorządowego, szkolnictwa polskiego, odbudową zniszczonego przemysłu fabrycznego i rolnego natrafiała na wielkie trudności, że cały aparat państwowy, niezgrany dostatecznie, nieposiadający ustawodawstwa dostosowanego do nowych warunków życia, w pierwszych chwilach swego istnienia wykazał

musiał duże braki, stopniowo dopiero usuwane przy pomocy całego społeczeństwa.

Przeżyliśmy różne próby dotychczasowych rządów naszych, mniej lub więcej udane, wszystkie jednak wykazały konieczność ściślejszej współpracy rządu z samorządami lokalnymi.

Samorząd gminny w b. zaborze rosyjskim dawał duże uprawnienia obywatelom gminy, niedostatecznie jednak wykorzystany z powodu samowoli władz administracyjnych rosyjskich i dławienia wszelkiej inicjatywy gminiaków.

W b. zaborze austriackim sprawa ta lepiej się przedstawiała, życie samorządowe rozwijało się pomysłniej, a w b. zaborze pruskim stało się polem do pracy w zakresie opieki społecznej, szpitalnictwa, szkolnictwa, spółdzielczości i t. p.

Brak dotychczasowej jednolitej ustawy samorządowej dla wszystkich ziem Rzeczypospolitej utrudnił pracę komunalną, szczególnie na Kresach, gdzie dotąd jeszcze nie wszędzie związki komunalne powstały. O ustawę taką społeczeństwo pracujące w samorządach, dawno się upomina. Projekt jej, przedłożony przez rząd obecny Sejmowi, jest już w opracowaniu Komisji Administracyjnej, wywoła jednakże ostre starcia z po-

wodu różnorodności poglądów zasadniczych na jej formę. Wprowadzenie w życie tej koniecznej ustawy, przyczyni się w znacznym stopniu do unormowania i ujednostajnienia gospodarki samorządowej w całym Państwie, usunie liczne dotąd istniejące braki w życiu Komunalnem, to też z radością należy powitać nową erę, jaka się rozpoczęła przy stosowaniu jednakowych form prawnych w administracji samorządowej naszego kraju.

Zapewnić ona winna szerokie uprawnienia samorządom terytorjalnym przy jednoczesnej kontroli władz administracyjnych, pozostawić jaknajdalej idącą inicjatywę w organizacji gospodarczej i społecznej, zapewniając jednak możliwość decydowania w zasadniczych sprawach państwowych czynnikiem stojącym na gruncie państwowości polskiej, a więc przede wszystkim: obywatelom polakom.

Spółeczeństwo nasze nie zawsze i nie wszędzie dojrzało do sprawowania tych licznych funkcji, związanych z udziałem w pracach komunalnych. Brak dostatecznego zrozumienia szerokich potrzeb i niedomagań gospodarki krajowej, to też praca ta często idzie opornie, nie wykazuje koniecznej żywotności tak potrzebnej wobec licznych potrzeb kraju.

Pomimo tego praca w samorządzie, bądź to w radach gminnych, miejskich lub powiatowych, jest najlepszą szkołą dla działaczy społecznych, jest przygotowaniem do przyszłej pracy ustawodawczej w Sejmie lub Senacie, do której przecież wszyscy obywatele państwa polskiego są uprawnieni.

Ordynacja wyborcza w rządzie tych uprawnionych postawiła i kobietę polską i tu zachodzi pytanie, czy kobiety nasze są przygotowane do objęcia tych obowiązków, które prawo na nie nakłada? Oczywiście że, szerokie masy niewiast naszych, usuwane dotąd od

wszelkich prac w życiu samorządowym i politycznym nie brały udziału czynnego w gospodarce krajowej, mogły pośrednio tylko wpływać na jej bieg, z dumą jednakże stwierdzić należy, że mamy wśród kobiet naszych, nietylko ze sfery inteligentnej, ale nawet wśród włościanek i mieszczanek, wybitne jednostki które, w pracy społecznej, od lat szeregu zaznaczyły się owocną swoją działalnością, i ciche te, niestrudzone pracowniczki przyczyniły się w znacznej mierze do rozwoju kulturalnego naszych miasteczek i wiosek, pracując w szkolnictwie, opiece społecznej, higienie ludowej organizacji gospodarstw kobiecych i przemyśle ludowym. Praca ich była nieraz trudna i ciężka, napotykała na rozliczne przeszkody w braku zrozumienia ich istotnych zadań i celów, nie pozostała jednakże bez rezultatów. Pracowniczki te nie szukały rozgłosu, honorów ani zaszczytów, spełniały tylko swój obowiązek obywatelki polki, która za rządów zaberczych, mimo represji różnych, potrafiła jednak iść wśród lud z gorącą wiarą, że ziarno dobre wydać musi plon obfity i podnieść ten lud na wyżyny oświaty narodowej, kultury duchowej i uświadomienia obywatelskiego.

W pierwszym rządzie te niestrudzone działaczki społeczne powołane być muszą do pracy w samorządach terytorjalnych. Czas jest największy porzucić to uprzedzenie, żywione wśród męzczyzn, że kobieta nie powinna wyjść z poza domowej zagrody swojej, że obowiązkiem jej jedynie życie rodzinne wśród najbliższego otoczenia.

Bezsprzecznie, pierwszym i najszczytniejszym obowiązkiem kobiety — żony i matki to praca w domu wśród swojej rodziny, ale pozatem istnieją obowiązki również ważne, to praca dla kraju, to obowiązki społeczne.

c. d. n

Pożarnictwo w szkołach powszechnych.

W Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej od szeregu lat pożarnictwo w szkołach powszechnych jest przedmiotem nauczania. Działka szkolna stale jest pouczana o sposobach zachowania ostrożności przeciwogniowej.

Nauczyciel przytacza obraz spustoszenia jakie pożary wyrządzają corocznie krajowi.

W wielu szkołach, dzieci przyuczane są do szybkiego i planowego opuszczania lokalu na alarm, jak również do właściwego zachowania się na wypadek istotnego niebezpieczeństwa pożaru.

Lekceważenie niebezpieczeństwa ogniowego byłoby znacznie mniejsze, gdyby szkoła i prasa więcej uwagi zechciały poświęcać tej doniosłej sprawie, dokładnie i często informując ogół o strasznych wprost skutkach pożarów niszczących mienie i życie obywateli.

W Polsce wiele jest jeszcze do zrobienia w tym kierunku. Szkoła powszechna musi się zainteresować zagadnieniem walki z klęską ogniową. Pionierami tego doniosłego zagadnienia będą dzisiejsi wychowawcy seminarjów nauczycielskich, w których od kilku już lat prowadzone są z inicjatywy Państwowej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych stale dwa razy do roku kursy pożarnictwa dla uczniów seminarjów.

Pożary w powiecie Będzińskim.

W pikrwszej połowie roku bieżącego powiat Będziński nawiedziły 23 pożary, z których na miasta przypada 8, na wieś zaś 15.

W styczniu było pożarów 7, w lutym 1, w marcu 0, w kwietniu 4, w maju 15, i w czerwcu 6. — Erzyczyny pożarów były następujące: od sadzy 2 wypadki, od pioruna 4, z podpalenia 4, od waliwego urządzenia komina 5, z nieostrożności 4; w 4-ch wypadkach przyczyna nie została ustalona.

Pożary powyższe w 27 nieruchomościach uszkodziły, lub zniszczyły ddszczętnie 16 domów mieszkalnych i 27 zabudowań gospodarczych, wyrządzając strat w budowlach na sumę około 20.000 złotych. W miastach strat w mieniu ruchomem nie było, natomiast we wsiach spłonęło zboża różnego 100 korcy, siana i słomy 150 centnarów i oprócz tego wiele maszyn i narzędzi rolniczych, drzewa porządkowego, sprzętów dymowych i oozieży. Ruchomości nie były ubezpieczone.

Wchodzimy w okres zwiększonego niebezpieczeństwa podczas upalnych dni, kiedy każdy zaprószone ognie rozrasta się w niedające się opanować morze płomieni, chłonąc zapełnione stodoły i spichrze — strzeżmy się więc, aby nasza nieuwaga nie była przyczyną wielkiego nieszczęścia.

Zachorowania i zgony na choroby zakaźne w pierwszej połowie 1924 roku w Powiecie Będzińskim.

Obszary	Miesiące	Dur brzuszny		Dur plamisty		Dur powrotny		Czerwonka		Płonica		Błonica		Odra		Róża		Gruźlica		Ospa		Inne		
		Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	Zach.	Zgony	
		MIASTA: Będzin Sosnowiec Dąbrowa Górna Zawiercie Czeladź		Styczeń	chrześ. 39 izrael. 6	4	8	—	—	—	—	14	1	8	—	7	—	2	—	59	29	5	—	4
Luty	chrześ. 16 izrael. 4			—	4	8	—	—	—	7	1	3	1	—	—	1	1	39	19	1	1	10	5	
Marzec		chrześ. 26 izrael. 2	—	1	16	—	—	1	—	3	—	12	—	1	—	—	—	31	24	3	2	2	1	
		Kwiecień	chrześ. 6 izrael. 3	1	2	—	—	—	—	4	—	2	—	—	5	—	1	—	26	21	3	1	3	—
Maj		chrześ. 7 izrael. 1	—	2	—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	43	21	2	—	3	2	
		Czerwiec	chrześ. 22 izrael. 2	—	—	—	—	—	—	2	—	1	1	—	—	—	—	—	25	18	—	—	2	1
Razem		134	8	47	—	—	—	1	—	49	2	32	2	14	—	6	1	238	146	15	5	32	12	
GMINY WIEJSKIE		Styczeń	chrześ. 13 izrael. —	—	10	—	—	—	—	4	2	—	—	7	—	—	—	2	—	18	2	—	—	
		Luty	chrześ. 5 izrael. —	—	3	1	—	—	—	5	4	—	—	—	—	—	—	4	1	19	7	—	—	
		Marzec	chrześ. 4 izrael. —	—	10	1	—	—	1	—	4	4	—	—	—	—	—	—	—	—	28	1	—	—
		Kwiecień	chrześ. 11 izrael. —	1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	2	9	—	3	—
		Maj	chrześ. 5 izrael. —	—	3	—	—	—	—	—	8	1	—	—	—	—	—	—	1	—	9	—	—	—
		Czerwiec	chrześ. 4 izrael. —	2	—	—	—	—	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—
		Razem	42	3	30	1	—	—	1	—	23	11	1	—	7	—	—	—	16	3	94	10	3	—
Miasta	134	8	47	—	—	—	1	—	49	2	32	2	14	—	6	1	238	146	15	5	32	12		
Gminy wiejskie	42	3	30	1	—	—	1	—	23	11	1	—	7	—	—	—	16	3	94	10	3	—		
Ogółem	176	11	77	1	—	—	2	—	72	13	33	2	21	—	6	1	254	149	109	15	35	12		

Czerwonka 2 = 0,2%

Róża 6 = 0,7%

PRZEBIEG EPIDEMJI według chorób.

Odra 21 = 2,6%

Błonica 33 = 4,2%

Inne 35 = 4,4%

Płonica 72 = 9,2%

Dur plamisty 77 = 9,9%

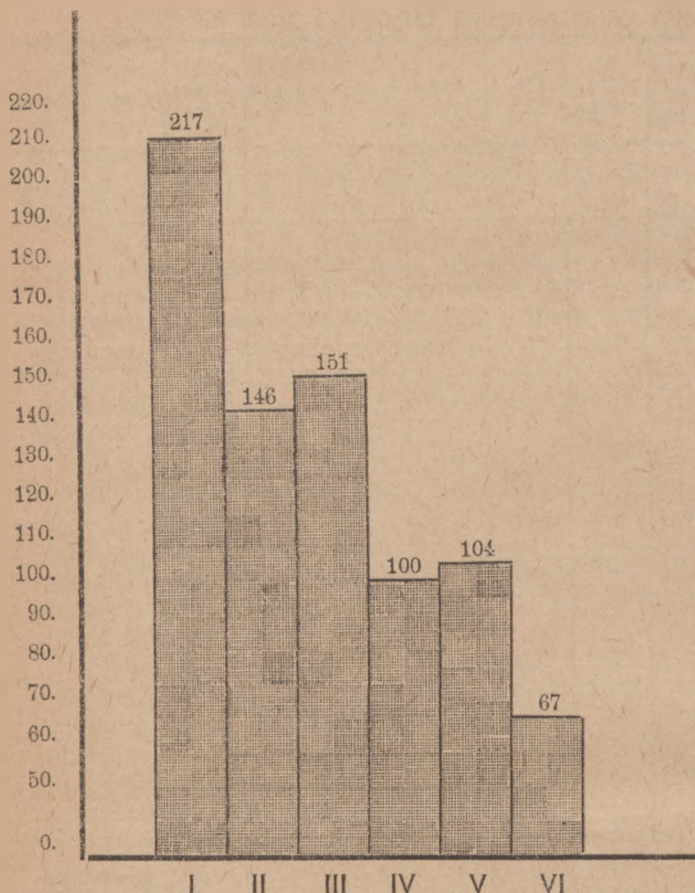
Ospa 109 = 13,9%

Dur brzuszny 176 = 22,5%

Gruźlica 254 = 32,4%

Zachorowań 785 osób = 100%

Przebieg epidemji podług miesięcy.

Jak widać z powyższych tablic ilustrujących przebieg chorób epidemicznych w Powiecie Będzińskim w pierwszym półroczu 1924 roku widzimy, że najgroźniejszym miesiącem był styczeń wynoszący 217 zachorowań, w tym wypadków na gruźlicę było 62 t. j. 28,5 proc. wszystkich chorób w tym miesiącu, oraz dur brzuszny 58 wypadków t. j. 26,7 proc. i ospa 24 wypadki — 11,0 proc.

Te pierwsze trzy choroby zakaźne wyżej wymienione systematycznie gnębią ludność tutejszą, składa się bowiem na to wiele czynników, które wpływają na rozwój tych chorób.

Porównywując zestawienie statystyczne z roku ubiegłego za ten sam okres czasu (patrz „Samorząd Powiatu Będzińskiego“ Nr. 1) widzimy, że choroby te systematycznie wzrastają i to jak np. ospa w zaskarżający sposób, albowiem w roku ubiegłym w pierwszym półroczu na dur brzuszny wypadków zachorowań było 166, w roku bieżącym 176, na gruźlicę — 234 obecnie 254, na ospę — 8 obecnie 109.

Pomimo wytężonej walki z chorobami zakaźnymi w powiecie Będzińskim, epidemie te dotąd będą grasowały, póki nie położony zostanie kres tym zasadniczym pobudkom ułatwiającym rozszerzenie się chorobom tym epidemicznym.

Przystępując do najgroźniejszej epidemji jaką jest w zagłębiu — gruźlica, pochłania ona niezliczone rzesze miejscowej ludności wskutek przeludnienia przeważnie nieodpowiednich mieszkań, których brak tak jak wszędzie daje się odczuwać dotkliwie, złe od-

żywianie się i t. p., jest to choroba t. zw. zawodowa, która przeważnie grasuje wśród sfer robotniczych.

Chcąc temu zapobiedz lub choć w części zmniejszyć jej wpływ, należałoby jaknajprędzej uzdrowić stosunki przemysłowe, pobudzić miasta i gminy przemysłowe do jaknajszybszego ruchu budowlanego, albowiem statystyka wykazuje największy procent zachorowań na gruźlicę w miastach 238 osób w pierwszej połowie 1924 roku w gminach zaś 16.

Następną chorobą, to dur brzuszny, który wywołany jest brakiem odpowiedniej i zdrowej wody, ludność bowiem wobec braku takowej czerpie z zanieczyszczonych rzek, cuchnących kałuży i t. p. rozwiąże tę sprawę budowa wodociągów, których projekt zapewne nieprędko jeszcze będzie urzeczywistniony. Dur brzuszny również grasuje przeważnie w miastach zagłębia, odmiennie zaś przedstawia się ospa, która w gminach wiejskich coraz bardziej zakorzenia się.

Wysyłane kolumny dezynfekcyjne Sejmiku Będzińskiego do tłumienia w zarodku wypadków ospy, częściowo tłumią epidemję, dokonywane są masowe szczepienia, ludność jednak nie rozumie znaczenia tej walki lub też nie chce zrozumieć uchylając się od spełnienia tych obowiązków które ujęte zostały specjalnymi ustawami.

Znikomy procent tylko ludności ułatwia tę pracę w walce z ospą, przeważnie mieszkańcy starają się ukryć, lub utrudnić przeciwdziałanie tej epidemji.

Z. Rembowski.

Komu wolno wyjechać zagranicę.

Władze wojskowe podały następujące wyjaśnienie w sprawie wyjazdu mężczyzn zagranicę.

Mężczyznom od lat 40 do 50 wydają paszporty zagraniczne władze administracyjne bez zezwoleń p. k. u. i bez zawiadomień władz wojskowych.

Rezerwistom od skończonych lat 28 do lat 40 władze administracyjne wojskowe wydają paszporty bez zezwoleń p. k. u. lecz z obowiązkiem zawiadomienia o tem p. k. u.

Rezerwistom młodszym do ukończenia lat 28 wydaje zezwolenie na wyjazd zagranicę p. k. u. bez jakiegokolwiek ograniczenia przyczem wyjeżdżający winni zgłosić swój wyjazd w p. k. u. osobiście, a w razie niemożności zameldować piśmiennie listem poleconym.

Mężczyznom w wieku poborowym lub odbywającym służbę w wojsku udziela tych zezwoleń minister spraw wojskowych, zaś mężczyznom w wieku lat 18, 19 i 20 dowódca okręgu korpusu w drodze wyjątku.

Korzystającym z odroczenia udziela zezwolenia na wyjazd zagranicę w celach studjów lub wakacji komendant p. k. u. bez ograniczeń.

Zaliczeni do służby w pospolitem ruszeniu lub zupełnie do niej niezdatni otrzymują paszporty zagraniczne bez ograniczeń.

Oficerowie rezerwy niepowołani do służby czynnej wyjeżdżać mogą za zezwoleniem d. o. k.

Procentowe obliczenie dodatku na mieszkanie od 1/6 do końca 1924 roku.

Dla urzędników państwowych stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30/VII. 1924 roku.
Dz. U. R. P.No. 69.

M i e j s c o w o ś c i															
Grupa uposażenia	W województwach: Białostockim, Kieleckim, Lubelskim, Łódzkim, Nowogrodzkie m, Poleskiem, Warszawskim i Wołyńskim oraz w okręgu administracyjnym Wileńskim														
	Warszawa														
	m a j ą c e m i e s z k a ń c ó w														
	więcej niż 80.000		więcej niż 40.000		więcej niż 10.000		mniej niż 10.000								
	czerw. III kw.	IV kw.	czerw. III kw.	IV kw.	czerw. III kw.	IV kw.	czerw. III kw.	IV kw.	1/VI	III kw.	IV kw.				
I i II utrzymujący rodzinę III i IV i sędziowie D. C.	3000	3800	4600	2040	2584	3128	1785	2261	2737	1530	1938	2346	1275	1615	1955
utrzymujący rodzinę V. "sędziowie B."	2100	2660	3220	1500	1900	2300	1305	1653	2001	1125	1425	1725	930	1178	1421
samotni: III. IV. V. i sędziowie D. C. B. utrzymujący rodzinę VI i VII i sędziowie A.	800	1120	1440	550	770	990	480	672	864	410	574	738	340	476	612
samotni: VI. VII. i sędziowie A. utrzymujący rodzinę VIII do XII.	500	700	900	360	504	648	310	434	558	270	378	486	220	308	396
utrzymujący rodzinę od XIII do XVI, utrzymujący rodzinę praktykanci i aplikanci sądowi.	150	270	390	110	198	286	95	171	247	90	144	208	70	126	182
samotni od VIII do XVI i samotni praktykanci i aplikanci.	490	162	234	90	126	182	60	108	156	60	90	130	45	81	113

Powyższa tabela zawiera procentowe obliczenie należnego na podstawie § 3 powyższego rozporządzenia dodatku. Kwoty wstawione w rubryce „czerwiec“ oznaczają należny za ten miesiąc dodatek, zaś w rubryce „ III kwartał“ i „IV kwartał“ oznaczają należny dodatek w każdym miesiącu danego kwartału.

SZKOŁA PRZEMYSŁU LUDOWEGO SEJMIKU CZĘSTOCHOWSKIEGO

Koncesjonowana jako kursy reskryptem Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. L. 460/24 z dn. 18 czerwca 1924 r.

podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 sierpnia r. b. rozpoczęła zapisy kandydatów i kandydatek na kurs tkacki i kilimkarski trwający od dnia 1 września 1924 r. do 1 lipca 1925 roku.

WARUNKI PRZYJĘCIA: wiek, ukończone lat 16, ukończenie przynajmniej 4 oddziałów szkoły powszechnej. Ilość miejsc ograniczona. Zapisy przyjmuje się w Szkole (obok Zagrody Wiościańskiej w parku Staszycza w Częstochowie)

DO DNIA 1 WRZEŚNIA 1924 ROKU.

NAUKA BEZPŁATNIE.

INTERNATU NIEMA.

D R U K A R N I A i I N T R O L I G A T O R N I A

POWIATOW. ZWIĄZKU KOMUNALNEGO

□ □ □ powiatu Będzińskiego □ □ □

B ę d z i n □ □ □ Sączewska Nr. 12.

□ □ WYKONYWUJE: □ □

Blankiety firmowe △ Rachunki
Koperty △ Karty pocztowe i Fir-
mowe △ Księgi handlowe △ For-
mularze △ Rejestry △ Cenniki
Kwintarjusz △ Kalendarze △ Wy-
dawnictwa △ Czasopisma perjo-
dyczne i codzienne oraz wszel-
kie roboty wchodzące w zakres
drukarnstwa i introligatorstwa.

Wykonanie gustowne. □ Ceny niskie.

**Biuro drukarni mieści się w Ka-
sie Komunalnej w Będzinie przy
□ ul. Sączewskiej Nr. 23. □**

□ □ □ □ Telefon: □ □ □ □
Starostwo Centrala—Kasa Komunalna.

KRONIKA.

Osobiste. Starosta A. Trzeciński powrócił z urlopu wypoczynkowego i objął urzędowanie.

Falszywe szulcówki. Pojawiły się w obiegu falszywe szulcówki. Mają one słabsze odbicie znaku wodnego, wyobrażającego Kościuszkę, a w tekście brak liter polskich ę, ś, ź.

Wystawa prasy polskiej w Konstantynopolu. Jak nam donoszą, zapowiedziana na wystawie polskiej w Konstantynopolu specjalna wystawa prasy polskiej, o ile sądzić ze zgłoszeń poszczególnych wydawnictw, wzbudziła spore zainteresowanie w sferach wydawniczych i dziennikarskich.

Na wystawę nadeszły już egzemplarze pokazowe, liczne wydawnictwa z innych miast Rzeczypospolitej, jak również bierze udział i Sejmik Będziński przesyłając komplet swego „Samorządu Powiatu Będzińskiego“.

Pragnąc, aby pokaz prasy polskiej na wystawie polskiej nad Bosforem wypadł jaknajpokazniej, oraz aby dać pojęcie o jej całokształcie, komitet wystawy wszedł w porozumienie z „Informacją Prasową Polską“ w Warszawie, która urządziła już kilka wystaw prasowych, aby zajęła się urządzeniem tego nowego pokazu prasy.

Posiedzenie Sejmiku. W dniu 13 września r. b. o godz. 10 rano w sali Sejmiku Będzińskiego odbył się 38-me posiedzenie Sejmiku Będzińskiego z następującym porządkiem dziennym:

1) Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Sejmiku Pow. odbytego w dniu 3. IV. 1924 r.

2) Sprawozdanie z działalności Wydziału Powiatowego i Komisji za czas od ostatniego posiedzenia Sejmiku.

3) Sprawozdanie budżetowe Pow. Związku Komunalnego pow. Będzińskiego za 1922 i 1923 rok

4) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 7. VIII. b. r. o zmianę statutu o podatku od broni palnej, uchwalonego na posiedzeniu Sejmiku w dniu 10. XII. 1923 roku.

5) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 7. VIII. b. r. o zmianę statutu o podatku od przedmiotów zbytku, uchwalonego na posiedzeniu Sejmiku w dniu 10. XII. 23 r.

6) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 26. VII. b. r. o zaciągnięcie u Skarbu Państwa zaliczki na poczet dodatków komunalnych w wysokości 250.000 zł.

7) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 26. VII. b. r. o zaciągnięcie w Banku Rolnym pożyczki na cele pomocy poszkodowanym gradobiciem.

8) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 21. VI. b. r. o nabycie akcji Banku Komunalnego na sumę 5.000 Zł. oraz zaciągnięcie na ten cel w Banku Komunalnym pożyczki w tejże wysokości.

9) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 10 V. b. r. w sprawie dalszej działalności Banku Komunalnego w Warszawie.

10) Sprawa Spółki Akc. „Wodociągi Zagłębia Dąbrowskiego“.

11) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 7. VI. b. r. o uruchomienie internatu dla młodzieży szkół średnich w Dąbrowie Górniczej.

12) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 7. VI. b. r. o nabycie nieruchomości od Musiałewicza w Leśniowie.

13) Sprawa Okręgowego Towarzystwa Rolniczego w Zawierciu.

14) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 26. IV. b. r. o zapisanie się na członka honorowego Komitetu Skarbu Pracy Oświatowo-Kulturalnej.

15) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 19 VII. b. r. w sprawie uzupełnienia kompletu Komisji Technicznej do badania celowości wydatków w poszczególnych działach Samorządu Pow. w związku z zrzeczeniem się p. Borysowicza mandatu członka tejże Komisji.

16) Przyjęcie listy kandydatów przedstawionych uchwałą Wydziału Pow. z dnia 19. VII. b. r. na członków Komisji Szacunkowych podatku majątkowego.

17) Wniosek Wydziału Pow. z dnia 24 maja b. r. w sprawie dolegowania członków Sejmiku do Komisji Przegładowej zwierząt domowych.

18) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 7. VIII. b. r. o delegowanie 2-ch przedstawicieli do Pożyczkowej Komisji Odbudowy.

19) Wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 7. VIII. b. r. o zaliczenie do kategorii dróg powiatowych następujących dróg gminnych:

a) Niegowa — Czarny Kamień — Żarki.

b) Myszków — Mrzyglód — Zawiercie.

Wstrzymanie eksportu jaj. Wobec fatalnych koniunktur na zagranicznych rynkach, eksport jaj z Polski zupełnie nie opłaca się wskutek wysokich opłat wywozowych, oraz ogromnych rozmiarach uprawianego szmuglu jaj. Wobec takiej sytuacji, spółdzielnie i firmy jajczarskie zmuszone zostały zaprzestać eksportu jaj.

Jakie podatki płacić będziemy we wrześniu. Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom, że w miesiącu wrześniu r. b. przypadają do płacenia następujące ważniejsze podatki bezpośrednio:

1) Podatek od budynków: z dniem 30-ym września upływa termin płatności państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich przypadającego za okres od 1-go czerwca do 30-go września r. b.

2) Podatek przemysłowy: wpłaty miesięczne podatku od obrotu osiągniętego w sierpniu r. b.

3) Podatek majątkowy: spłata 1-ej części 2-ej raty podatku majątkowego płatnej w okresie od 10-go września do 10-go października r. b.

4) nadto płatne są podatki na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności we wrześniu 1924 r.

Targi i jarmarki w pow. Będzińskim.

m. BĘDZIN co środę targ.

m. CZELADŹ co poniedziałek targ.

m. DĄBROWA GORNICZA co piątek targ.

KOZIEGŁOWY co czwartek targ.

KROMOŁÓW co druga środa targ.

SIEWIERZ jarmarki: w poniedziałki przed środą popielcową, po św. Trójcy, w Wielkim Tygodniu, po 15-ym sierpnia, po św. Mateuszu, przed Bożem Narodzeniem.

Co wtorek targi.

WŁODOWICE jarmarki: we czwartek po Nawróceniu św. Pawła, po św. Małgorzacie, po św. Mateuszu, po św. Łucji, po Niedzieli Głuchej, w środę po św. Stanisławie. Targi co poniedziałek.

ZAWIERCIE co czwartek targ.

ŻARKI co środę targ.

Drożyzna w sierpniu. Komisja do badania wzrostu lub spadku drożyzny przy Głównym Urzędzie Statystycznym ustaliła, że w sierpniu r.b. wzrost drożyzny w Warszawie wyniósł 6,97% w porównaniu z miesiącem lipcem r.b.

Środek na tępienie szczerów. Wobec wielkich szkód jakie wyrządzają szczerzy w gospodarstwach, podajemy taki, a skuteczny środek na ich tępienie, który przygotowuje się w następujący sposób:

Korek pokrajany w drobne kawałeczki obsmażyć w jakimś tłuszczu (najlepiej maśle), ostudzić i rzucić w miejscu nawiedzonym przez szczerzy.

Spreparowanego korka nie należy dotykać gołymi rękami.

Podniesienie gospodarstw zniszczonych wskutek gradobicia. Państwowy Bank Rolny w Warszawie przyznał kredyt w wysokości 4.240 Zł. mieszkańcom wsi Choroń powiatu Będzińskiego na podniesienie gospodarstw zniszczonych wskutek gradobicia.

Z powyższej sumy otrzymają: 1) Trzmiel Piotr 520 zł., 2) Skórka Ludwik 520 zł., 3) Pakuła Piotr 480 zł., 4) Pakuła Antoni 500 zł., 5) Owczarek Adam 360 zł., 6) Kacz Błażej 500 zł., 7) Walaszczyk Mateusz 520 zł. i 8) Kwoka Antoni 840 zł.

Wypożyczona suma zwróconą ma być w sposób następujący: $\frac{2}{3}$ części w dniu 15 stycznia 1925 roku, pozostała zaś $\frac{1}{3}$ część pożyczki w dniu 15-ym września 1925 roku.

KOWALEWSKI-MARCINIAK

— SP. Z O. P. —

POZNAŃ

UL. STASZYCA 3

Przedsiębiorstwo

walcowania i budowy dróg i szos oraz
// mechaniczne tłuczenie kamieni //

Wypożyczanie walcy szosowych

Zakładanie i utrzymywanie wszelkich
dróg i szos oraz smolenie tyłcze

Czas odnowić prenumeratę
na kwartał IV-ty.

Motocykle

Maszyny do szycia,
pisania
broń i amunicja

Rowery

Stale na składzie, części składowe do maszyn oraz przybory myśliwskie.

Zakład mechaniczno-reperacyjny

I. BRZOZOWSKI i S^{KA}

S o s n o w i e c

ul. Modrzejowska 3.

Sprzedaż
na raty!!

Ceny konkurencyjne.

Ceny konkurencyjne.

ADAM HESSE

Przedsiębiorstwo blacharsko-dekarskie
SOSNOWIEC-POGON
ŚREDNIA 17

Wykonywa:

Krycie kościołów i wież, kopuł oraz dachów wszelk. rodzaju blachą i tekturą smółcową

Stale posiada na składzie:

Wanny, Nasiadówki, Kociołki, Wiadra, Waniek dziecięce, Kosze do węgla i t. p. naczynia

Wynajmuje:

Wanny i nasiadówki.

C E N Y U M I A R K O W A N E

Polska pracownia
SZNUROWADEŁ
do obuwia i gorsetów.

Romualda Skorupy

Sosnowiec-Pogoń, Majowa nr. 18

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZO-
RZĘDNEJ JAKOŚCI WYROBY SVOJEJ
PRODUKCJI PO CENACH KONKURENCYJ.

HURTOWA DOSTAWA DO WSZYSTKICH
STOWARZYSZEŃ I KOOPERATYW.